

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΑΓΑΠΑΜΕ ΑΛΛΗΛΟΥΣ;

ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΙΑ ΣΚΛΗΡΗ ΠΟΛΗ; ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΥΝΑΜΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΣ ΜΑΣ; ΛΙΓΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, Η ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, ΚΑΛΥΨΩ ΓΟΥΛΑ, ΜΙΛΑ ΣΤΙΣ «Ε» ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ, ΩΣΤΕ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΣ ΜΑΣ ΝΑ ΞΕΠΕΡΑΣΟΥΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ.

Συνέντευξη στον **Λεόντιο Παπαδόπουλο**.
Φωτογραφίζει ο **Σάκης Γιούμπασης**.

ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ (πριν από μερικές ημέρες) του Υπνωτηρίου Αστεγών στην οδό Ανδρέου Γεωργίου 13, στη Θεσσαλονίκη, «δείχνουν» το μοντέλο, με το οποίο μπορεί να ασκείται σήμερα η κοινωνική πολιτική, αν θέλουμε να είναι πιο αποτελεσματική: το μόνο που χρειάζεται είναι να υπάρχουν φορείς που θέλουν να ξεφύγουν από την πεπατημένη, που νοιάζονται για τους συνανθρώπους μας και έχουν την τεχνογνωσία να αναζητήσουν πηγές χρηματοδότησης και να υλοποιήσουν νέες ιδέες.

Υπάρχουν πράγματα που απομένει να γίνουν στη Θεσσαλονίκη, σε θέματα κοινωνικής πολιτικής;

Στην εποχή που ζούμε, πάντα υπάρχουν πράγματα που πρέπει να γίνουν -και όχι μόνο στη Θεσσαλονίκη. Σε έναν ιδανικό κόσμο πρέπει να υπάρχουν υποδομές σε επίπεδο πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, στέγης και σίτισης, για να μπορούμε να κάνουμε λόγο για κοινωνικό κράτος. Αυτό, δυστυχώς, δεν υπάρχει στην Ελλάδα σήμερα...

Λόγω της οικονομικής κρίσης -που είναι και κοινωνική-, έχουμε βρεθεί σ' αυτήν τη θέση. Και εδώ έρχεται η τοπική αυτοδιοίκηση πρώτου βαθμού, ο δήμος, ο οποίος βρίσκεται σε άμεση επαφή με τον κόσμο. Ο δημότης γνωρίζει τον δήμαρχο και τους δημοτικούς συμβούλους και έχει άμεση επαφή μ' αυτούς: θα χτυπήσει την πόρτα τους και θα θελήσει

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

να βρει άκρη στα προβλήματά του. Αυτός είναι ο λόγος που σήμερα, περισσότερο από ποτέ, οι δήμοι καλούνται να αναπτύξουν άμεσες και αποτελεσματικές πρακτικές επίλυσης των ζητημάτων καθημερινής επιβίωσης των κατοίκων τους.

Δεν είναι όμως, ούτως ή άλλως, πιο ευέλικτοι οι δήμοι; Θέλω να πω, δεν μπορούν να ελέγχουν καλύτερα το πρόβλημα;

Είναι πιο ευέλικτοι, εκείνο όμως που δημιουργεί δυσχέρειες είναι η μειωμένη επιχορήγησή τους -το μεγάλο «αγκάθι» στην Ελλάδα. Σε ό,τι μας αφορά, τόσο στον φετινό όσο και στον περσινό προϋπολογισμό του δήμου Θεσσαλονίκης τα κονδύλια για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής είναι το μόνο που αυξήθηκαν -φέτος, κατά 30%. Προφανώς, δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά...

Ας πάρουμε τα θέματα ένα προς ένα... Ποια βήματα έχουν γίνει για την αντιμετώπιση των αναγκών των αστέγων;
Όταν αναλάβαμε τη διοίκηση του δήμου, τον Ιανουάριο του 2011, προβλεπόταν η μίσθωση μόλις δύο δωματίων ξενοδοχείου με συνολικά οκτώ κρεβάτια -κάτι προφανώς ανεπαρκές για μια πόλη, όπως η Θεσσαλονίκη. Υπήρχε ανάγκη για κάτι μόνιμο και καλύτερα προγραμματισμένο. Το ζητούμενο δεν είναι απλώς ένα κρεβάτι, για να κοιμηθεί ο άστεγος... Χρειάζεται μια συνολική ψυχοκοινωνική προσέγγιση.

...και έτσι οδηγηθήκαμε στη δημιουργία του Υπνωτηρίου;

Ακριβώς. Πρώτη φροντίδα μας ήταν να βρεθεί ο χώρος φιλοξενίας, αλλά και τα κεφάλαια που θα χρηματοδοτούσαν την άμεση υλοποίηση του σχεδίου -υπήρχαν χρήματα μέσα από τον προϋπολογισμό του δήμου, δεν έφταναν ωστόσο. Παράλληλα, χρειαζόμασταν προσωπικό, ώστε η όλη δομή να λειτουργήσει σωστά, από κάθε άποψη.

Η Φιλόπρωτος Αδελφότης Ανδρών Θεσσαλονίκης μάς έδωσε τη δυνατότητα να βρούμε τον χώρο (αγοράζοντας 2.000 τετρ. μ. σε ακίνητο επί της οδού Ανδρέου Γεωργίου), τον οποίο μας παραχώρησε για 10 χρόνια, για να εξυπηρετεί τις ανάγκες των αστέγων. Ακολούθησε η επαφή μας με το Ίδρυμα «Σταύρος Νιάρχος», το οποίο υλοποιεί στην Ελλάδα, από το 2012, ένα τριετές πρόγραμμα με προϋπολογισμό 100 εκατ. ευρώ, για την ενίσχυση δομών αντιμετώπισης της φτώχειας, από το οποίο μπορεί να ενισχύσει -μετά από ενδελεχή έλεγχο- αντίστοιχες ανάγκες. Η χρηματοδότηση εγκρίθηκε και η διαμόρφωση του χώρου (αλλά και

ένα σημαντικό μέρος της δαπάνης του εξοπλισμού) καλύφθηκαν με δωρεά εκ μέρους του Ιδρύματος.

Ο δήμος θα λειτουργήσει το Υπνωτήριο σε συνεργασία με την Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων «Άρσις», σε πρόγραμμα του υπουργείου Εργασίας για την ανάπτυξη οκτώ δράσεων καταπολέμησης της φτώχειας. Ήδη από τον Φεβρουάριο, ωστόσο, δήμος Θεσσαλονίκης, Praksis, Άρσις και ΟΚΑΝΑ συμπράττουμε στο Φιλοξενείο, το οποίο μας παραχώρησε το Παπάφειο Ίδρυμα μετά από εισήγηση του κ. Ανθίμου, παρέχοντας στέγη για το βράδυ σε περίπου 200 άτομα, καθ' όλο το διάστημα λειτουργίας του μέχρι και σήμερα.

«Η ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΑΠΟΡΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΑ ΜΕ ΕΚΕΙΝΗ ΤΟΥ ΑΠΟΡΟΥ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ. ΟΙ ΑΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ, ΚΑΛΙΣΤΑ, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΥΠΟΡΟΙ ΤΟΥ ΧΘΕΣ. ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ 'ΤΗΣ ΔΙΠΛΑΝΗΣ ΠΟΡΤΑΣ', ΕΙΝΑΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΧΟΥΜΕ ΠΑΕΙ ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ, ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΖΟΥΣΑΝ ΑΝΕΤΑ -ΚΙ ΟΜΩΣ, ΣΗΜΕΡΑ ΑΝΑΓΚΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΥΝ ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟ, ΕΝΙΟΤΕ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΣΕ ΣΥΣΣΙΤΙΟ...».

Υπάρχουν, επομένως, «έξυπνες» πηγές χρηματοδότησης, πέραν της κεντρικής εξουσίας. Τα ευρωπαϊκά προγράμματα, ας πούμε...

Σαφέστατα. Τα προγράμματα αυτά δίνουν τη δυνατότητα άμεσης υλοποίησης προγραμματικών θέσεων και ανάπτυξης νέων δομών.

Πριν από το Υπνωτήριο Αστέγων είχε προηγηθεί ο Ξενώνας κακοποιημένων γυναικών (και των παιδιών τους). Πώς υλοποιήσατε αυτήν την πρωτοβουλία; Το σχέδιο της δημιουργίας Ξενώνων και

συμβουλευτικών κέντρων σε όλη την ελληνική επικράτεια ήταν έργο ζωής της τότε γενικής γραμματέως Ισόπτας, Μαρίας Στρατηγάκη. Η κυρία Στρατηγάκη -κατά ευτυχία, όπως αποδείχθηκε, συγκυρία για τον δήμο Θεσσαλονίκης- σχεδόν από τη μέρα που αναλάβαμε το έργο της διοίκησης «έτρεχε» για λογαριασμό της Γενικής Γραμματείας Ισόπτας το πρόγραμμα αυτό, που είναι πρόγραμμα ΕΣΠΑ, με στόχο τη δημιουργία δεκατριών (έχουν βέβαια φτάσει ήδη στους δεκαεννέα) Ξενώνων για τις κακοποιημένες γυναίκες και είκοσι πέντε συμβουλευτικών κέντρων.

Στα τέλη του 2011 εγκρίθηκε το αίτημά μας και αναλάβαμε να υλοποιήσουμε τον Ξενώνα κακοποιημένων γυναικών, με χρηματοδότηση από το ΕΣΠΑ, το οποίο κάλυψε τα έξοδα ανακαίνισης σε ιδιόκτητο χώρο του δήμου. Λάβαμε χορηγία από την ΙΚΕΑ για την επίπλωση και τη διακόσμησή του, ενώ έχει προσληφθεί για διάστημα δύο ετών το προσωπικό που απασχολείται -κοινωνική λειτουργός, ψυχολόγος, παιδοψυχολόγος, καθαριστής και προσωπικό γενικών καθηκόντων. Ξεκίνησε τη λειτουργία του τον Σεπτέμβριο του 2013, ενώ πρόσφατα, σε ημερίδα με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα για την Εξάλειψη της Βίας κατά των Γυναικών, το επιστημονικό προσωπικό παρουσίασε την εμπειρία του από τη μέχρι σήμερα λειτουργία.

Εκείνο που είναι σημαντικό είναι ότι, όπως και στο Υπνωτήριο, το ζητούμενο δεν είναι μόνον η παροχή στέγης και ενός κρεβατιού, αλλά η ψυχοκοινωνική στήριξη των γυναικών αυτών -και, βέβαια, η προσπάθεια επίλυσης προβλημάτων, όπως η νομική στήριξη, η εύρεση εργασίας κ.ο.κ.

Μιλήσατε για διαιτη πρόσληψη του προσωπικού. Μετά το πέρας αυτών των δύο ετών;

Η επιβίωση των δομών μετά το πέρας της χρηματοδότησης μέσω προγραμμάτων είναι ένα μείζον πρόβλημα, το οποίο, δυστυχώς, απαντά συχνά. Από την πλευρά μας, ως δήμος, οφείλουμε -όπως και κάθε άλλος δήμος- να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις συνέχισης αυτών των τόσο σημαντικών κοινωνικών δομών, ώστε να μη σταματούν, για παράδειγμα, στη διαιτη. Έτσι, στον προγραμματισμό μας ως δήμου θέτουμε τις βάσεις διεκδίκησης νέων προγραμμάτων ή άλλων χρηματοδοτήσεων, που θα στηρίξουν τη συνέχιση των δομών.

Με τα συσσίτια τι γίνεται;

Τα συσσίτια, ακόμη και πριν μας χτυπήσει η κρίση, ήταν στη χώρα μας μια υπηρεσία

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

που προσφερόταν κυρίως από την Εκκλησία -συνήθως από τις ενορίες. Εμείς, ως δήμος, είχαμε ένα συσσίτιο που καλύπτει 350 άτομα. Στον προϋπολογισμό μας εγκρίνουμε κάθε χρόνο ένα χρηματικό ποσό και, μέσα από τη διενέργεια διαγωνισμού, ανατίθεται σε εταιρεία (με τη μορφή catering) το συσσίτιο, το οποίο παρέχεται καθημερινά σε ανθρώπους που έχουν ανάγκη στήριξης.

Επειδή όμως είναι προφανές ότι δεν επαρκεί, αναζητήσαμε και εξακολουθούμε να αναζητούμε τρόπους, μέσα από συνεργασίες με φορείς και ιδρύματα, αλλά και δωρεές, ώστε να καλύψουμε τις ανάγκες των συμπολιτών μας που αυξάνονται. Έτσι, έχοντας μια σημαντική δωρεά, εξασφαλίσαμε για ένα έτος τις πρώτες ύλες που χρειαζόμασταν, καλύψαμε την παροχή συσσιτίου για επιπλέον 300 άτομα καθ' όλη τη διάρκεια του 2013, ενώ χρησιμοποιήσαμε υφιστάμενες δομές και υπηρεσίες του δήμου με τρόπους πέραν του αρχικού προορισμού τους. Συγκεκριμένα, για να μαγειρευτεί το φαγητό χρησιμοποιήσαμε το μαγειρείο των παιδικών σταθμών και στη συνέχεια, με ειδικό αυτοκίνητο του δήμου, το φαγητό αυτό προσφέρεται καθημερινά σε όλους όσοι το έχουν ανάγκη, στους χώρους των ΚΑΠΗ στη Γ', στη Δ' και στην Ε' κοινότητα. Με αυτόν τον τρόπο, τα ΚΑΠΗ -εκτός από εστίες για την τρίτη ηλικία- μετατρέπονται σε χώρους κοινωνικής προσφοράς προστιθέμενης αξίας.

Για το 2014 έχει προβλεφθεί στον προϋπολογισμό αυξημένο χρηματικό ποσό για τα συσσίτια, ενώ παράλληλα αναζητούμε δωρεές, ώστε να μπορέσουμε να αυξήσουμε τον αριθμό εκείνων που θα σιτίζονται καθημερινά με ευθύνη του δήμου.

Σε όλα τα παραπάνω άτομα θα πρέπει να προστεθούν άλλα 50, που σιτίζονται μέσα από τη δράση «θεσσαλονίκης φιλέματα»: χάρη στη δουλειά μιας ομάδας αφοσιωμένων εθελοντών, έχει καταρτιστεί ένα πρόγραμμα, στο οποίο (καθ' όλο το 2013) συμμετέχουν 30 επιχειρήσεις εστίασης και εστιατόρια της πόλης μας, καθένα από τα οποία μαγειρεύει καθημερινά διαφορετικά φαγητά, τα οποία καταλήγουν σε απόρους της δημοτικής ενότητας Τριανδρίας.

Πρόσφατα ξεκίνησε ακόμη ένα συσσίτιο, στο πλαίσιο του προγράμματος του υπουργείου Εργασίας για την καταπολέμηση της φτώχειας, στο οποίο συμμετέχουμε με συμπράττοντες φορείς την «Άρσις» και τη ΜΚΟ Praksis, στην οδό Ειρήνης 4, το οποίο θα καλύπτει άλλα 100 άτομα. Πάντως, οφείλω να σημειώσω ότι, ειδικά η παροχή συσσιτίου, περισσότερο από όλες τις κοινωνικές δομές και δράσεις

«Η ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΗ, ΣΥΧΝΑ ΩΣΤΟΣΟ ΛΕΙΠΕΙ Η ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ. ΕΧΕΙ ΤΥΧΕΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΝΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΟΤΙ ΕΧΟΥΝ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΝΑ ΔΩΣΟΥΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ ΠΟΥ, ΤΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ, ΠΑΝΤΩΣ, ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΣΤΑΘΕΡΑ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΟΥ ΛΕΝΕ 'ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΗΝ ΕΧΩ ΓΙΑ ΕΜΕΝΑ, ΘΑ ΨΑΞΩ ΝΑ ΒΡΩ ΟΜΩΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΔΩΣΩ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ'. ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΜΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΛΗΞΟΥΝ ΣΤΟΥΣ ΕΠΟΜΕΝΟΥΣ ΔΥΟ-ΤΡΕΙΣ ΜΗΝΕΣ, ΠΟΥ ΜΑΣ ΛΕΝΕ 'ΕΛΑΤΕ, ΠΑΡΤΕ ΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΙΤΕ ΤΑ'».

που αναπτύσσουμε, θέτει ένα ευαίσθητο ζήτημα: αυτό της αξιοπρέπειας εκείνου που έρχεται να το πάρει...

Τι εννοείτε;

Η εικόνα του απόρου σήμερα δεν είναι η ίδια με εκείνη του απόρου πριν από δέκα χρόνια. Οι απόροι του σήμερα είναι, κάλλιστα, ακόμη και οι εύποροι του χθες. Είναι άνθρωποι «της διπλανής πόρτας», είναι φίλοι μας, άνθρωποι με τους οποίους έχουμε πάει στο ίδιο σχολείο, άνθρωποι που ζούσαν άνετα -κι όμως, σήμερα αναγκάζονται να προσφεύγουν στο Κοινωνικό Παντοπωλείο, ενίοτε ακόμη και σε συσσίτιο. Πριν από δέκα χρόνια, ο «κλασικός» απόρος ήταν εκείνος που δεν είχε χρήματα ή δουλειά - ή που απασχολούταν περιοδικά. Πλέον, σ' αυτούς έχουν προστεθεί άνθρωποι της μεσαίας τάξης, που έχουν πληγεί από την ανεργία. Ενώ παλαιότερα είχαν οικονομική άνεση, σήμερα έχουν πληγεί ανεπανόρθωτα από την κρίση. Δεν έχουν να πληρώσουν στεγαστικά δάνεια που έχουν λάβει και βλέπουν να μειώνεται το εισόδημά τους συνεχώς, ακόμη και να εκμηδενίζεται.

Σήμερα στη Θεσσαλονίκη θα βρεις με κάποιον τρόπο φαγητό -είτε από τον δήμο είτε από την Εκκλησία είτε από ομάδες ανθρώπων και συλλογικότητες που ενεργοποιούνται. Αυτό που πρέπει να κάνουμε, όμως, είναι να μπορούμε να εξασφαλίζουμε σε όλους αυτούς τους ανθρώπους τις πρώτες ύλες, ώστε να μπορούν να μαγειρεύουν στον δικό τους

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

κώρο, όχι να τρέφονται σε συσσίτια. Αυτό που κάνει, δηλαδή, το Κοινωνικό Παντοπωλείο: δωρεάν προμήθεια των πρώτων υλών, για να ετοιμάσει κάθε νοικοκυριό το καθημερινό φαγητό του. Στο πεδίο αυτό έχουμε από το 2010 μια πολύ καλή συνεργασία με την εταιρεία «Μαρινόπουλος», η οποία διαθέτει κοινωνικό παντοπωλείο στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα και στον Πειραιά, εξυπηρετώντας 200 οικογένειες ανά εξαμηνίο -όχι πάντα τις ίδιες.

Επειδή, όμως δεν επαρκούσε, φτιάξαμε με δωρεές την Τράπεζα Τροφίμων και Ρούχων, για να ενισχύουμε όσο μπορούμε και άλλα άτομα που προσφεύγουν στις κοινωνικές υπηρεσίες. Επίσης, στο πλαίσιο του προγράμματος που ήδη ανέφερα (του υπουργείου Εργασίας), αναπτύσσεται με τις ΜΚΟ «Αρσις» και Praksis ακόμη μία δομή κοινωνικού παντοπωλείου, που βασίζεται σε δωρεές και χορηγίες και θα καλύπτει τις ανάγκες 150 ατόμων σε μηνιαία βάση.

Αλήθεια: τι γίνεται με την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας;

Εδώ υπάρχει ένα τεράστιο κενό, που αφορά τους ανασφάλιστους. Ανασφάλιστοι είναι πλέον πολλοί -όχι επειδή δεν δουλεύουν και δεν έχουν ασφάλεια, αλλά γιατί ήταν στο ΤΕΒΕ, έκλεισαν τα μαγαζιά τους, χρωστούν και δεν μπορούν να μπουν στην Πρόνοια. Για να πάρεις βιβλιάριο της Πρόνοιας πρέπει να φέρεις βεβαίωση ότι έχεις ξοφλήσει. Η αδυναμία της Πολιτείας να εξασφαλίσει αυτούς τους ανθρώπους έχει οδηγήσει στην ανάπτυξη πρωτοβουλιών Κοινωνικών Ιατρείων και Κοινωνικών Φαρμακείων. Εμείς, στον δήμο, από τις αρχές του 2012 υλοποιούμε πρόγραμμα εμβολιασμών -είτε μόνοι μας είτε, όταν δεν επαρκούν τα εμβόλια που έχουμε, σε συνεργασίες, όπως με τη ΜΚΟ «Αποστολή Άνθρωπος». Εμβολιάζουμε περίπου 100 παιδιάκι τη φορά. Επίσης, με τη συνεργασία εθελοντών, γίνονται τεστ-παπ για ανασφάλιστες γυναίκες, ενώ κάνουμε και προληπτικούς ελέγχους για σάκχαρο και μια σειρά άλλων ασθενειών. Συνεργαζόμαστε σε ένα πρόγραμμα με το ΑΤΕΙ Θεσσαλονίκης, σε πρόγραμμα διατροφικών συνθηκών για την πρόληψη των καρδιαγγειακών νοσημάτων κοκ.

Το θέμα της υγείας είναι μείζον -κι αν δεν αναπτύσσονταν όλες αυτές οι πρωτοβουλίες, το πρόβλημα θα ήταν ακόμη μεγαλύτερο. Αυτό που παγίως ζητάμε, ως τοπική αυτοδιοίκηση, είναι να υπάρξει νομοθετικό πλαίσιο παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας από τους δήμους, με την αναγκαία χρηματοδότηση και

ΠΩΣ ΣΥΝΤΑΧΘΗΚΕ Ο ΧΑΡΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Ο ΧΑΡΤΗΣ των κοινωνικών υπηρεσιών της Θεσσαλονίκης έχει ως στόχο να αποτελέσει έναν σύντομο «οδηγό» ορισμένων βασικών κοινωνικών υπηρεσιών. Περιλαμβάνει τα στοιχεία επικοινωνίας επίσημων, αλλά και άτυπων φορέων, μέσω των οποίων οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να ζητήσουν βοήθεια για θέματα σχετικά με τις εξαρτήσεις από ουσίες, την κάλυψη βασικών αναγκών (φαγητό, ένδυση, διαμονή), νομική υποστήριξη, ζητήματα υγείας κ.ά.

Είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας εκπροσώπων των φορέων που συμμετέχουν στο Δίκτυο Πρόληψης των Εξαρτήσεων, το οποίο συντονίζεται από την Ομάδα Εργασίας του δήμου Θεσσαλονίκης για την Πρόληψη των Εξαρτήσεων και τη Νεανική Παραβατικότητα. Στο δίκτυο συμμετέχουν εκπρόσωποι των εξής φορέων: Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων & Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας δήμου Θεσσαλονίκης «Σείριος» • Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ) • Οργανισμός Κατά των Ναρκωτικών (ΟΚΑΝΑ) • «Ιανός» - Τμήμα Αποκατάστασης Εξαρτημένων Ατόμων Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης (ΨΝΘ) • «Αργώ» - Πρόγραμμα Εναλλακτικής Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων ΨΝΘ • «Μέθεζις» - Μονάδα Απεξάρτησης από Αλκοόλ, Φάρμακα και Τυχερά Παιχνίδια ΨΝΘ • Πρόγραμμα Προαγωγής Αυτοβοήθειας • «Αρσις» - Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων.

Βρείτε αναλυτικά τον κατάλογο των κοινωνικών υπηρεσιών στη Θεσσαλονίκη σκανάροντας με το κινητό σας το παραπάνω QR Code.

όλα όσα θα μας επιτρέψουν να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας.

Υπάρχουν εθελοντές για παροχή εργασίας ή προσφορά πρώτων υλών;

Η προσφορά είναι μεγάλη, συχνά ωστόσο λείπει η πρόσβαση στην πληροφορία. Έχει τύχει άνθρωποι να μας πουν ότι έχουν πράγματα να δώσουν και δεν ξέρουν πού. Το σημαντικό για εμένα, πάντως, είναι ότι προσφέρουν σταθερά και άνθρωποι που δεν έχουν. Άνθρωποι που λένε «μπορεί να μην έχω για εμένα, θα ψάξω να βρω, όμως, για να δώσω στους άλλους». Υπάρχουν επαγγελματίες με προϊόντα που θα λήξουν στους επόμενους δυο-τρεις μήνες, που μας λένε: «Ελάτε, πάρτε τα και διαχειριστείτε τα». Όλες οι δράσεις μας σπινρίζονται στη λογική της αναζήτησης προϊόντων, πόρων και δωρεών.

Πόσο σημαντική είναι η συνεργασία ανάμεσα στους φορείς -ανάμεσα στους δήμους, για παράδειγμα;

Αυτό που εμείς πιστεύουμε είναι πως δεν πρέπει να γίνονται αποσπασματικές δράσεις. Το ζητούμενο -και εμείς, ως δήμος, προσπαθούμε να το πράξουμε- είναι να υπάρξει δικτύωση: πολλοί άνθρωποι, πολλές ομάδες καταλήγουν να κάνουν τα ίδια πράγματα, ενώ σε άλλους τομείς υπάρχει κενό.

Πριν από μερικές εβδομάδες, στη συνάντηση της πρωτοβουλίας των πέντε δημάρχων στον Βόλο, όπου συζητήθηκαν θέματα κοινωνικής πολιτικής, ο δήμαρχος Αθηναίων, Γιώργος Καμίνης, είχε αναφερθεί emphatically στην ανάγκη να υπάρξει σωστός προγραμματισμός, ώστε, όταν ένας δήμος έχει, για παράδειγμα, Κοινωνικό Φαρμακείο και έχει και ο όμορος δήμος αντίστοιχη δομή ή στηρίζει κάποιο άλλο ο εμπορικός σύλλογος της περιοχής, να υπάρχει δικτύωση μεταξύ τους, ώστε ο πολίτης να μπορεί να βρει αυτό που ψάχνει. Εγώ προσθέτω ότι, αντίστοιχα, θα πρέπει να μην παρέχουν όλοι το ίδιο πράγμα και να λείπει την ίδια στιγμή μια άλλη δομή (όπως, π.χ., ένα Κοινωνικό Παντοπωλείο). Χρειάζεται να βρούμε κανάλια επικοινωνίας και δικτύωσης σ' αυτό που κάνει καθένας μας, μια που μαζί μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες μεγαλύτερου αριθμού πολιτών και να πετύχουμε περισσότερα. Είναι σημαντικό να γίνονται οικονομίες κλίμακας: με συνεργασίες σαν αυτές που ανέφερα παραπάνω, μεταξύ ιδρυμάτων, ΜΚΟ και της κοινωνίας των πολιτών, να μπορούμε να είμαστε αποτελεσματικοί και κοινωνικά αλληλέγγυοι, όχι όμως ελεήμονες, σε μια εποχή που το κράτος έχει καταρρεύσει.